

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 29 noiembrie - 5 decembrie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Postului Crăciunului

Postiți? Arătați-mi-o prin fapte. Prin care? Veți zice.

De vedeți un sărac, aveți milă de el, un dușman, împăcați-vă cu el, un prieten înconjurat de bun nume, nu-l invidiați, o femeie frumoasă, întoarceți capul.

Nu numai gura voastră să postească, ci și ochiul, și urechea, și picioarele, și mâinile, și toate mădularele trupului vostru.

Mâinile voastre să postească, rămânând curate de hrănire și de lăcomie. Picioarele, nealergând la teatrul cu spectacole proaste. Ochii, neprivind cu ispitire frumusețile străine. Hrana ochilor este ceea ce ei văd. Dacă-i o priveliște neîngăduită și potrivnică Legii, postul suferă din pricina aceasta și mântuirea sufletului este vătămată întru totul; dacă-i o priveliște îngăduită de Lege și fără greșală, postul se împodobește cu ea. Ar fi peste fire de ciudat ca, în vremea postului să te ții chiar și de la hrana îngăduită, și să te duci să guști priveliștile oprite.

Nu mâncați carne? Atunci opriți și ochii de a privi nerușinarea. Asemenea, urechea voastră se cade să postească.

A posti pentru ureche înseamnă a o astupa pentru vorbirile de rău și pentru zavistii. “Nu aplecați urechea voastră la vorbirile deșarte” – este scris. Gura, pe de altă parte, trebuie să postească de înjurături sau alte vorbiri rușinoase.

La ce bun să te ții de la carne de pasăre și de la pește, de-ți vei sfășia și ucide pe fratele tău?

Apoi, ceea ce trebuie să cercetăm, cu privire la post, este dacă am căpătat mai multă râvnă, dacă ne-am îndreptat unele din nedesăvârșirile noastre, dacă ne-am spălat de greșeli. E un obicei răspândit în vremea postului mare, de a ne întreba unii pe alții câte săptămâni am postit.

Și auzim pe unii: o săptămână, pe alții: două, pe unii: toate. Dar unde-i prisosirea, dacă săvârșim postul cu mâinile goale de fapte bune? Când cineva îți va zice: “Eu am ținut tot postul”, răspunde-i: “E aveam un dușman și m-am împăcat cu el, obișnuiam să bârfesc și m-am oprit, suduiam, și m-am lăsat”.

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Sfântul Maslu

Marti, 1 decembrie 2009, ora 16.00

(...) “Un lucru îți lipsește”

Doar “un lucru” poate să schimbe totul. Un oficiu poștal care a costat mai multe milioane de dolari a fost construit într-unul dintre marile noastre orașe, în urmă cu câțiva ani. Era perfect cu excepția unui singur lucru. Nu avea în hol nici o cutie pentru depunerea scrisorilor sau a pachetelor. Nu este nevoie de cât de un singur lucru pentru a da peste cap soarta evenimentelor. În noaptea invadării Normandiei, Hitler luase doar un somnifer, cerând să nu fie deranjat. Putem spune, într-o anumită măsură, că un somnifer a determinat soarta celui de-al doilea război mondial. Un glonț tras, care vine cu viteză mare spre tine, poate să îți schimbe radical viața... omorându-te. O singură literă greșită în comenzile date computerului a făcut ca racheta trimisă spre Venus să o ia aiurea, costând guvernul 18,5 milioane de dolari.

Doar “un lucru” poate să schimbe totul și în lumea spirituală a unui om. Poate să facă viața plină și roditoare, sau dimpotrivă sterilă. Acesta este cazul tânărului bogat care a venit la Isus, după cum aflăm din Evanghelia de astăzi. Deși era bogat, nu era pe deplin satisfăcut. Unii psihologi cred că nemulțumirea nu este neapărat un semn de slăbiciune, ci de creștere. Ei sugerează că oamenii care trăiesc o neliniște sunt de fapt împinși de o putere interioară spre un nou stadiu al creșterii lor. Aceasta înseamnă că nu trebuie să ne ajustăm după stadiul actual, ci să o luăm la pas înainte, spre noul stadiu spre care ne împinge nemulțumirea. Cu alte cuvinte, Dumnezeu nu ne lasă să trăim mulțumiți de noi, la un stadiu animalic, ci ne umple inimile cu un uriaș gol, până când, asemenea tânărului bogat, vom începe să căutăm “viața de veci”.

Pentru prima oară în viața sa, tânărul a auzit pe cineva vorbind despre nevoile profunde ale sufletului și a întrebat: “Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?” Iar Isus i-a spus: “Știi poruncile: să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.” Iar tânărul a răspuns: “Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele.” Cu câtă mândrie trebuie că a spus aceste cuvinte! Dar Isus când aude acestea, îi spune: “Încă un lucru îți lipsește: vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie.” La auzul acestor cuvinte tânărul s-a întristat, pentru că era foarte bogat. A plecat, fără să mai vrea să mai vorbească cu Isus vreodată.

Doar “un lucru” îl ținea departe de Dumnezeu: bunurile lui. S-a lăudat că a respectat toate poruncile. Isus l-a testat atunci. “Să nu ai alți dumnezei afară de mine.” Aici tânărul bogat a clacat, pentru că el avea alți dumnezei mai importanți decât adevăratul Dumnezeu. La acest test reacția sa, ne spune Evanghelia, a fost următoarea: “s-a întristat, căci era foarte bogat”. Acum a înțeles că drumul spre inima lui Dumnezeu presupune predarea tuturor iubirilor, inclusiv a celei de bani, pentru iubirea lui Dumnezeu. Iubirea sa, ca a multora, stătea în lucrurile materiale. Doar “un lucru” îi stătea în cale pentru a ajunge în Împărăția cerurilor, dar acel “un lucru” era suficient ca să piardă lupta. (...)